

СЕРЕДА
7
ГРУДНЯ
1955 року
№ 37 (471)

Ціна 20 коп.

Указ Президії Верховної Ради СРСР

Про скликання Верховної Ради СРСР

Президія Верховної Ради СРСР постановляє:

Скликати четверту сесію Верховної Ради СРСР четвертого скликання 23 грудня 1955 року в м. Москві.

Голова Президії Верховної Ради СРСР **К. ВОРОШИЛОВ.**
Секретар Президії Верховної Ради СРСР **М. ПЕГОВ.**

Москва, Кремль, 2 грудня 1955 р.

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

КОНСТИТУЦІЯ ПЕРЕМІГШОГО СОЦІАЛІЗМУ

5 грудня—День Конституції СРСР. У 1936 році Надзвичайний VIII з'їзд Рад в ознаменування прийняття Основного Закону нашої соціалістичної держави проголосив цей день всенародним святом.

Творцем Конституції, яка законодавчо закріпила торжество соціалізму в нашій країні, був весь радянський народ. Проект Конституції, вироблений конституційною комісією, обговорювали на десятках тисяч мітингів на заводах, в колгоспах, в установах, на загальних зборах громадян. В обговоренні проекту Конституції взяло участь більше 51,5 млн. чоловік, що становило біля 60 проц. всього дорослого населення країни. Трудячі Радянського Союзу внесли до статей проекту Конституції більш як півтора мільйона поправок і доповнень.

Після прийняття Конституції Радянський Союз вступив у нову смугу розвитку, в смугу завершення будівництва соціалізму і поступового переходу до комуністичного суспільства.

Перемога соціалізму була здобута титанічною працею радянського народу в справі індустріалізації країни, колективізації сільського господарства і проведення культурної революції.

Перемога соціалізму в нашій країні, закріплена в Конституції СРСР має всесвітньоісторичне значення. Вона є запалюючим прикладом для всіх народів, які бажають жити в світі великого людського щастя. Мільйони людей капіталістичних країн мріють про створення такого суспільства, де немає експлуатації людини людиною, національного гніту, безробіття, голоду, де трудячі є господарями своєї долі, а державні закони створює народ і вони виражають його волю, його інтереси. Свідомість того, що великі принципи соціалізму, втілені в життя в Радянській країні і зафіксовані в Конституції СРСР, можуть бути здійснені і в усіх інших країнах, зміцнює волю і рішучість народних мас капіталістичних, залежних і колоніальних країн в їх боротьбі за світле майбутнє.

Після другої світової війни, перемога в якій була ще одним підтвердженням могутності соціалістичного суспільства, Радянської держави, табір соціалізму зміцнів і чисельно зріс. Разом з нами будують нове життя народи Китаю, Польщі, Чехословаччини, Болгарії, Румунії, Угорщини, Албанії, Монголії, Корейської Народно-Демократичної Республіки, Демократичної Республіки В'єтнам—більше третини людства. І трудячі Німечкої Демократичної Республіки в своїй натхненній праці в ім'я перемоги соціалізму рівняються на нашу велику країну.

Перемога соціалізму в нашій країні створила умови для дальшого, ще могутнішого розвитку Радянського Союзу, створила необхідні умови для поступового переходу до комунізму.

Дев'ятнадцять років відділяють нас від дня прийняття Конституції СРСР. За цей, порівняно невеликий, проміжок часу радянський народ під керівництвом Комуністичної партії здійснив немало величних перетворень. Все могутішою стає наша Батьківщина, заможнішим і культурнішим — життя трудящих. Впевненими кроками під зорею Конституції іде радянський народ до комунізму.

Керуючись в своїй діяльності вченням марксизму-ленінізму про те, що для будівництва комуністичного суспільства необхідно насамперед створити матеріально-виробничу базу, радянський народ вживає енергійних заходів для нового могутнього під-

сти. Особливе піклування проявляють партія і народ про розвиток важкої індустрії, що є основою основ всього народного господарства, підвищення добробуту трудящих, незламної обороноздатності нашої країни.

Завдяки піднесенню важкої індустрії швидкими темпами розвивається легка промисловість, оснащується передовою технікою.

Однак, інтереси нашої Батьківщини вимагають дальшого піднесення промисловості на основі всебічного використання досягнень сучасної науки і техніки. Липневий Пленум ЦК КПРС поставив завдання—різко підвищити темпи технічного вдосконалення в усіх галузях промисловості на базі електрифікації, комплексної механізації і автоматизації виробничих процесів, впровадження нових високопродуктивних верстаїв, машин і апаратів, постійного вдосконалення технології виробництва і застосування атомної енергії для мирних цілей.

Разом з заходами по дальшому розвитку промисловості партія і уряд приділяють велику увагу крутому піднесенню всіх галузей сільського господарства. Партія поставила як одне з найважливіших завдань—довести щорічне виробництво зерна не менш як до 10 млрд. пудів і на базі розвитку зернового господарства збільшити в два—два з лишком рази виробництво основних продуктів тваринництва.

Трудівники сільського господарства, озброєні рішеннями січневого Пленуму Центрального Комітету КПРС, при активній допомозі всього радянського народу, домоглися серйозних успіхів у піднесенні зернового виробництва і тваринництва. В багатьох республіках і областях в цьому році вирощено високий урожай. Почесне місце серед них займають хлібороби Радянської України. Наша республіка 18 серпня рапортувала ЦК КПРС і Раді Міністрів СРСР про дострокове виконання плану здачі хліба державі.

Рік у рік розширюється житлове будівництво в нашій країні. В цьому році асигнування на житлове будівництво становитимуть 24,5 млрд. руб.

Комуністична партія і Радянський уряд з кожним роком збільшують асигнування на культурне будівництво в країні. Якщо в 1940 році державні видатки на освіту становили 22,5 млрд. руб., то в 1955 році вони вже досягли 68,4 млрд. руб. В нашій країні давно ліквідована неписьменність населення, введене загальнообов'язкове семирічне навчання і тепер здійснюється перехід до загальної середньої освіти. За роки п'ятої п'ятирічки число середніх шкіл в країні збільшилось майже на 13 тис. Кількість учнів в СРСР становить біля 60 млн. чоловік.

Будуючи комуністичне суспільство, радянський народ заінтересований в збереженні тривалого і міцного миру. У цілковитій відповідності з духом Конституції СРСР радянський уряд рішуче бореться за збереження і зміцнення миру в усьому світі, зміцнює і розширює економічне і культурне співробітництво між всіма країнами, незалежно від їх державного і суспільного ладу.

Відстоюючи справу миру і безпеки народів, радянський народ під сонцем Конституції, під керівництвом Комуністичної партії примножує свої зусилля, спрямовані на зміцнення могутності Батьківщини, на її розквіт і процвітання.

Кращим доказом морально-політичної одності радянського народу є всенародне соціалістичне змагання, яке розгорнулося в країні на честь XX з'їзду КПРС.

НАМ ПРАВО ДАНО НА ОСВІТУ

Великі кошти витрачаються в нашій країні на будівництво нових учбових закладів і розширення існуючих. В цьому році вступив до ладу новий корпус біологічного факультету нашого університету. На фото: Вестибюль нового корпусу біологічного факультету.

Нагороди і грамоти за кращі наукові роботи

Згідно з наказом Міністерства вищої освіти СРСР за № 1106 від 12-І 1955 р. «Про наслідки огляду наукових робіт студентів вищих учбових закладів м. Одеси в 1955 р.» ряд студентів нашого університету за кращі наукові роботи, представлені на огляд, відзначені преміями і грамотами.

Премійована цінним подарунком і нагороджена грамотою Міністерства вищої освіти СРСР студентка **Б. І. Солдатова** за роботу: «Діелектрична проникність деяких тиксо-тронних систем».

Нагороджені грамотами Міністерства вищої освіти СРСР такі студенти:
І. В. Арешидзе, І. Л. Подражанська за роботу: «Про вміст аскарбінової кислоти у хвої ялинки і в піхті грецької в осінньо-зимовий період»;
Д. З. Аров за роботу: «Деякі властивості інтеграла алгебраїчної функції, які виражені через елементарні функції в кінцевому вигляді»;
Л. І. Батурська за роботу: «Рельєф

і ерозійні процеси басейну Кучурган»;

О. Д. Бачинський за роботу: «Перемога лєнінсько-іскрівського напрямку в партійній організації м. Одеси»;

Н. В. Висневська за роботу: «До питання гібридизації пшениці з жито»;

М. Ф. Григорощук за роботу: «Деякі способи підвищення життєвості томатів»;

В. В. Гутовий за роботу: «Ставлення Т. Мора і Т. Компанелли до праці і особистої власності і їхні погляди на сім'ю та виховання»;

Г. М. Дорошенко за роботу: «Імунологічні зрушення у морських свинок, вакцинованих різними методами»;

В. М. Дреков за роботу: «Дифракція плоских хвиль на безконечному прямому круговому циліндрі»;

В. П. Дроздовський за роботу: «Робота Т. Шевченка над словом»;

І. А. Ключарьова за роботу: «Електропотенціали шлунку при подразненні рецепторів плеври».

(Продовження буде).

Лабораторії загального фізичного практикуму

Простора, залита світлом кімната. Сонячні промені падають на паркетну підлогу, вирають на блискучій поверхні приладів, відбиваються в скляних дверцятах шафів.

Це лабораторія загального фізичного практикуму.

В цій лабораторії працює наймолодша частина факультету—студенти I і II курсів. Скільки різних почуттів оволодіває першокурсником, коли він вперше переступає поріг лабораторії! Майже з благоговінням розглядає він незнайомі прилади, розставлені на столах і за скляними дверцятами шафів, з цікавістю і нестримним бажанням спробувати свої сили чекає початку своєї першої роботи.

Кожного дня в лабораторії працює 5—6 груп.

На багатьох столах тут зібрані роботи з механіки та молекулярної фізики; в окремих кімнатах провадяться роботи з оптики, електрики, радіопрактикуму. Всього в лабораторії ведеться понад 80 робіт. З кожним роком кількість робіт збіль-

Міцна дружба

Росіянка Клава Пустовойтова народилася в м. Клинці, Брянської області. В 1953 р. вона приїхала до сонячної Одеси, щоб вступити до університету.

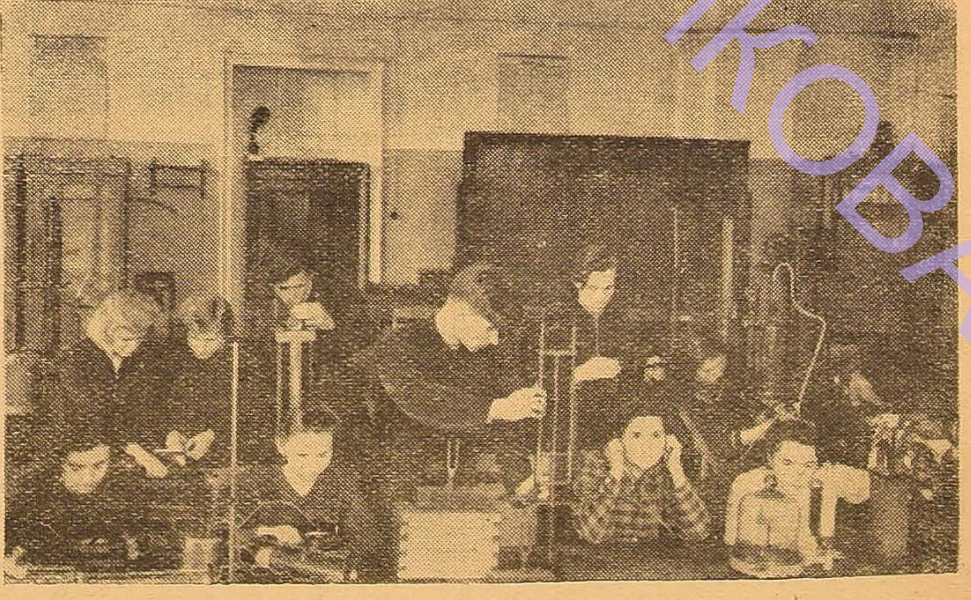
Третій рік вже навчається Клава на російському відділі філологічного факультету. Вона готується стати хорошим педагогом, активним будівником комунізму. Для цього Клава навчається старанно і успішно.

За старанність і серйозність товариші обрали її до факультетського комсомольського бюро. Клава активно включилася в громадське життя. Теплою і широю дружбаю здружилася вона із студентами.

Особливо треба відмітити ту товариську теплоту, що панує між мешканцями кімнати № 29 гуртожитку, де проживає Клава. Вона—росіянка, всі останні (Л. Фоля, В. Борсук, А. Кабала, О. Ігнат'єва, Н. Головоко)—українки. Подруги допомогли Клаві опанувати українську мову. Тепер вона легко читає в оригіналі твори української літератури, читає і перечитує великого Кобзаря, який сто років тому мріяв про час, коли «свята на землю правда прилетить».

І подібно до того, як росіянка Клава і її подруги-українки дружно готуються стати гідними будівниками комунізму, так і всі радянські нації активно будують його на неозорих просторах Радянської батьківщини.

В. ЗІНЧЕНКО, студент III курсу філологічного факультету.

На фото: Лабораторні заняття у студентів фізмату.

шується. Серед нових робіт з механіки можна назвати такі, як визначення модуля Юнга розтягу і вигину, балістичний маятник для визначення швидкості тіла, що летить, маятник на біферному підвісі для визначення сили земного тяжіння тощо.

Л. ЛИСТОПАД.

ПРО НАУКОВУ РОБОТУ ВИКЛАДАЧІВ ІСТОРИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Колектив наукових працівників історичного факультету готується до звітної наукової конференції. На ній детально і всебічно будуть проаналізовані підсумки науково-дослідної роботи кафедри і кожного викладача.

В цьому році, на наш погляд, на факультеті намітилося деяке поліпшення в постановці наукової роботи, а кожному з нас зрозуміло, що без такого поліпшення, без піднесення наукової роботи неможливий і належний рівень організації навчального процесу, високий рівень викладання.

Приємно відзначити, що після восьмирічної перерви відновилось видання наукових записок факультету.

Опубліковані в збірнику, присвяченому 300-річчю воз'єднання України з Росією, статті т.т. Ковбасюка, Мігала, Чухрія, Некрасова, Першиної та інших становлять безперечний інтерес.

Зараз підготовлений до друку і затверджений черговий збірник наукових записок. Наукові працівники факультету своїми статтями відгукуються на важливий історичний ювілей, який широко відзначає наша громадськість — 50-річчя першої російської революції 1905—1907 рр. Не можна не відмітити такого позитивного факту, як активна участь викладачів у періодичній пресі, виступи із статтями науково-популярного, пропагандистського характеру. На-

приклад, на рахунку кожного з членів кафедри історії СРСР нараховується по 4—5 статей, надрукованих у пресі в цьому році.

Частіше виступають викладачі факультету з статтями на сторінках журналів всесоюзного значення. Так, члени кафедри загальної історії виступили з колективною рецензією в журналі «Вопросы истории», в якій підданий критиці новий підручник Дзеджулі «История фракции». Ця стаття викликала широкі позитивні відгуки наукової громадськості.

Члени кафедри загальної історії тт. Петряев, Алексеев-Понов, Карішковський мають немало друкованих праць, беруть активну участь у видавничій діяльності.

В зв'язку з педагогізацією навчального процесу збільшується значення науково-методичної роботи кафедри.

У зв'язку з цим слід схвалити ініціативу доцента Петряева, який підготував до друку курс лекцій з нової історії. Створення навчального посібника для студентів — корисна і потрібна справа.

Колектив наукових працівників історичного факультету працює над запланованими монографіями. Намітилася позитивна тенденція до комплексних тем. Так, більшість членів кафедри історії СРСР працюють над темою створення і зміцнення союзу робітничого класу і селянства на різних етапах історичного розвит-

ку. Це, безумовно, актуальна проблема, яка ще далеко недостатньо розроблена і представлена в історичній літературі.

До позитивних моментів в організації наукової роботи слід віднести діяльність методологічних семінарів викладачів. На них обговорюються актуальні дискусійні питання розвитку історичної науки. Так, цікавими і повчальними були семінари з проблем: про перенесення центру міжнародного революційного руху в Росію, про періодизацію історії радянського суспільства. Добре було б проводити методологічні семінари більш регулярно, залучаючи широкі кола істориків міста.

Було б невірною, разом з тим, закривати очі на наявність недоліків в організації і змісті науково-дослідної роботи на факультеті. На науковому рахунку факультету за останній час немає солідних монографій, певільно йде робота по підготовці докторських дисертацій, мало комплексних тем, які б вимагали колективної організації, колективної праці і давали б значні результати. Слабкий ще зв'язок факультету з науково-дослідними історичними установами країни.

Не можна успішно вирішити завдання підготовки висококваліфікованих істориків, озброєних марксистсько-ленінським світоглядом, без корінного піднесення наукової роботи на факультеті.

Доцент М. РАКОВСЬКИЙ.

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРО ЕСТЕТИКУ ПРАЦІ У ШЕВЧЕНКА

На аспірантському семінарі кафедри української літератури регулярно читаються та обговорюються розділи кандидатських дисертацій та інші роботи, написані аспірантами та вчителями середніх шкіл.

Закінчивши аспірантське навчання і захистивши торік кандидатську дисертацію, т.т. І. М. Дузь пообіцяв, що першу наукову роботу, яка буде ним написана після захисту дисертації, він приїде прочитати на занятті семінару, зважаючи на ту користь, яку принесло йому обговорення тут розділів дисертації.

Тепер, через рік, в листопаді 1955 року, учасники семінару зустрілись з т. Дузем, який прочитав нову свою роботу «Естетика праці в творчості Шевченка». Хоч за останній час з'явилося багато робіт про естетичні погляди великого поета революціоне-

ра-демократа, але естетику праці в його творчості ніхто спеціально не досліджував. Тимчасом розробка цього питання є дуже цікавою і актуальною. Син трудового народу, що до 24-річного віку був кріпаком, Шевченко поважав працю, сам був великим трудівником у житті, у своєму ставленні до поетичної праці. Він завжди оспівував людей праці і сумував з приводу підневільного стану праці в тогочасному суспільстві. Тов. Дузь і використав у своїй роботі весь той багатий матеріал, який дає поезія Шевченка, його проза, його щоденник.

Доцент А. В. Недзвідський, викладачі середніх шкіл П. Ю. Данилюк, Л. С. Марцинкевич та інші в своїх виступах вказали на оригінальний характер дослідження і водночас подали ряд істотних критичних

зауважень. Авторів порадили більше пов'язати погляди Шевченка з естетикою праці в творчості російських революційних демократів, насамперед з думками Чернишевського, висловленими в його дисертації «Естетичні відносини мистецтва до дійсності». При обговоренні вказувалося на корисність з точки зору методики підготовки наукових кадрів такого творчого зв'язку між старшими товаришами і молоддю, що розпочинає свій шлях у науці.

Автор пообіцяв врахувати всі подані зауваження при підготовці своєї роботи як доповіді на V Шевченківську республіканську наукову конференцію, що відбудеться в березні 1956 року в Києві.

Е. МАРТИНОВА,
старший лаборант кафедри української літератури.

ТАЛАНОВИТИЙ ВЧЕНИЙ

Шостий рік плодотворно працює на кафедрі математичного аналізу Микола Іванович Гаврилов. За ці шість років він написав і захистив кандидатську дисертацію, а потім і докторську.

Виходець з селянської сім'ї, М. І. Гаврилов в 1935 році поступив у Московський університет, на фізико-математичний факультет. Та віроломний напад німецьких фашистів на нашу країну перервав навчання. Микола Іванович із зброєю в руках захищав свободу і незалежність нашої Батьківщини. Після закінчення війни Гаврилов вступив в аспірантуру Московського університету. Після її закінчення молодий вчений прибув на роботу в Одеський уні-

верситет. Тут, в нашому університеті, тов. Гаврилов захистив кандидатську дисертацію, яка є розвитком вчення великого російського математика О. М. Ляпунова про сталість руху. В 1954 р. Микола Іванович захистив докторську дисертацію, присвячену одному з мало досліджених питань теорії диференціальних рівнянь. Вже після захисту докторської дисертації молодий вчений написав роботу, в якій вирішив одну з основних проблем теорії чисел. Зараз Микола Іванович Гаврилов продовжує успішно працювати над складними математичними завданнями.

Гаврилов бере активну участь у громадській роботі факультету. Він

агітатор студентської групи, керівник математичного семінару факультету, керівник одного з наукових студентських гуртків. Під час роботи колективу університету в колгоспах Іванівського району Микола Іванович виявив себе як здібний організатор.

Талановитий молодий вчений М. І. Гаврилов користується заслуженим авторитетом серед студентів і викладачів нашого факультету.

Бажаємо йому дальших успіхів у роботі.

Доцент Г. М. МІРАК'ЯН,
доцент О. І. ПАНИЧ.

Мічурінське вчення за кордоном

Мічурінське вчення ввійшло у всі розділи біологічної науки, воно одержало визнання далеко за межами нашої країни. Передові вчені багатьох країн використовують його в своїх роботах.

Яскравим свідченням цього може служити доповідь доктора біологічних наук Ружиці Главінич (Югославія) про керування природою організмів, з якою вона 26 листопада цього року виступила перед професорсько-викладацьким складом і студентами нашого університету.

Р. Главінич, пізнавши закономірності розвитку рослинного організму, розкриті І. М. Мічуріним, Т. Д. Лисенком та іншими радянськими біологами, широко використала ці закономірності в своїх роботах по вегетативній і статевій гібридизації різних рослин, в роботах по змінюванню їх природи шляхом виховання.

Із доповіді присутні взнали, що в умовах Югославії та й багатьох інших західноєвропейських країн роботи по вегетативній гібридизації ще й до цього часу мають велике теоретичне значення для викриття ідеалістичної хромосомної теорії спадковості.

Старанно поставлені і методично витримані досліди доповідача безумовно відіграли позитивну роль в боротьбі за визнання мічурінського вчення за кордоном.

В результаті Р. Главінич було встановлено, що вегетативна гібридизація рослин, при якій між підшепами і прищепами проходить обмін лише пластичними речовинами, а не хромосомами, веде, як і статеві гібридизація, до зміни спадкових властивостей рослин.

Цінність досліджень Р. Главінич полягає ще в тому, що в умовах своєї країни, де ще зовсім недавно панівним напрямком був менделізм-морганізм, де в стінах того ж Белградського університету ще й тепер викладаються основи хромосомної теорії спадковості, вона переконливо показала правильність мічурінського вчення, яке виходить із закону про єдність організму і умов його розвитку.

У вузах країн народної демократії

РОЗВИТОК ВИЩОЇ ОСВІТИ В КИТАЇ

В Китайській Народній Республіці тепер нараховується 188 учбових закладів, в них навчаються 252 тисячі студентів.

В країні створено 42 медичних інститути, в яких навчається 20 тисяч студентів. Кількість лікарів, яких підготували ці інститути, перевищує кількість спеціалістів-медиків, підготовлених старими вузами Китаю за останні 69 років.

ІНОЗЕМНІ СТУДЕНТИ У ВУЗАХ КНР

У вузах Корейської Народно-Демократичної Республіки навчається багато студентів — представників братніх республік — Китаю, Монголії, Румунії та ін.

Великих успіхів добиваються ці студенти в оволодінні знаннями. За 8—10 місяців навчання в університеті ім. Кім Ір Сена юнаки і дівчата вже настільки оволоділи корейською мовою, що можуть конспектувати лекції.

Іноземні студенти живуть в університетському гуртожитку, разом з корейською молоддю вчать, проводять години дозвілля.

Правильність теоретичного обґрунтування експериментів Р. Главінич підтверджується й тим, що всі її роботи дають цінні практичні наслідки, чим не може похвалитися ні один, навіть самий видатний, морганіст. В результаті дослідів нею створені перспективні для практики форми томатів; вегетативна гібридизація бавовника в поєднанні з добром пар по стадійному аналізу дозволила створити перший в Македонії вітчизняний сорт егіпетського бавовника, який вже проходить державне сортопробування.

З повідомлення доктора Главінич видно, що не лише прогресивні вчені, але й практики переконуються в правильності мічурінських ідей. Один з старих агрономів-тютюників Югославії з успіхом застосує мічурінське вчення в своїй роботі.

Яскраво і темпераментно Р. Главінич розповіла про виступи на мічурінських з'їздах генетиків, ботаніків в Італії, Франції, Голандії, де їй доводилося виступати перед маститими морганістами і в спорі з якими вона завжди виявлялася правою.

Морганістам не було що заперечити проти переконливих фактів зміни природи рослин під впливом умов живлення.

Демерець, один з відомих морганістів, зібрав на дослідних ділянках Белградського університету плоди вихідних форм і різних поколінь вегетативних гібридів. Через рік він нічого кращого не міг придумати, як заявити, що взяте насіння... загубив. Така поведінка «вченого» викликала сміх в аудиторії.

Доповідка повідомила, що передові вчені вчать у радянських біологів всьому новому, передовому.

Наприкінці Р. Главінич сказала, що всіма своїми успіхами в роботі вона зобов'язана своїм вчителям — академікам Т. Д. Лисенку, Д. О. Долгушину, І. І. Презенту, А. А. Авакяну і всім радянським біологам.

З. П. КОЦ, старший викладач кафедри генетики і дарвінізму.

НОВІ ВУЗИ ПОЛЬЩІ

1 жовтня у вузах Польської Народної Республіки почався новий навчальний рік.

Понад 140 тисяч студентів заповнили аудиторії, кабінети і лабораторії університетів, академій, інститутів, вищих сільськогосподарських і технічних шкіл.

В довоєнний період у буржуазній Польщі було лише 27 вищих шкіл, деякі значні промислові центри зовсім не мали вузів. Тепер у країні відкрито понад 85 вищих учбових закладів.

Великим науковим центром стала Варшава, де є тепер 16 вищих шкіл (в довоєнний період їх було тут п'ять). В Лодзі відкрито 10 вузів, в Силезії — 9, в тому числі найбільший в країні Силезький політехнічний інститут.

Порівняно з довоєнним періодом число студентів вищих учбових закладів Польщі збільшилось у три рази.

«За радянського інженера»,
м. Київ.

ПРОФСПІЛКОВІ ЗВІТНО-ВИБОРНІ КОНФЕРЕНЦІЇ

Недавно відбулася X профспілкова конференція університету. Із звітною доповіддю виступив голова профкому університету В. Черніков.

Основним завданням нашої профспілкової організації, — говорить доповідач, — є надання дійової допомоги партійній організації і професорсько-викладацькому складові університету у підготовці і вихованні висококваліфікованих кадрів для нашої країни, енергійне відстоювання інтересів студентів, повсякденна турбота про поліпшення їх побуту і культурного відпочинку.

В світлі рішень цих завдань і потрібно підвести підсумки нашої роботи.

Більшість членів профспілки в минулу зиму і літню сесію всі екзамени склали лише на «добре» та «відмінно». На сьогоднішній день в наших рядах 268 відмінників навчання і 1109 студентів, які мають лише добрі та відмінні оцінки. Найкращою успішністю домоглися профспілкові організації хімічного, геолого-географічного та біологічного факультетів. Тут відповідальні за учбову роботу разом з академсекторами комсомольських бюро постійно відвідували групи, роз'яснювали, як потрібно налагодити профроботу в групі і т. д. Цього не можна сказати про тт. Панченка (історичний факультет) і Перетятка (фізмат). Ці товариші до своїх обов'язків ставилися з холодком. Цим частково і пояснюється те, що на фізматі в результаті зимової сесії 52 студенти одержали незадовільні оцінки, а у весняну сесію — 75. Минула літня сесія дала нам 18 боржників і на історичному факультеті. В результаті успішність порівняно з літньою сесією минулого року дещо понизилася.

Наукові гуртки НСТ слабо зв'язані з роботою кафедр. Велика доля вини в цьому лежить на профспілковій організації університету, навчально-науковій комісії профкому та профбюро факультетів.

Висвітлюючи стан політико-виховної роботи в університеті за звітний період, доповідач зазначив, що у виховній роботі є багато формалізму. Ми часто цікавимося формою: кількістю засідань, масовістю відвідування гуртка і т. д., — а не тим, що це дає студентів. А це і є формалізм. Часто наші активісти виявляються «активістами» лише на зборах чи засіданнях, а в повсякденній буденній роботі забувають про це. Так, часто з боку непоодиноких студентів проявляється барське ставлення до праці наших прибиральниць. І це там, де кожний третій студент — активіст! В нас траплялися неодноразово випадки крадіжки. В 115 кімнаті пропали гроші і часи, в 4-й кімнаті у незрячого студента з че-

модану витягли одяг, в гуртожитку часто зникають примуси, білизна і т. д. Уже наведені факти повинні дати уяву про те, як багато ще в нас недоліків у виховній роботі.

Торкаючись питання побуту, доповідач зазначив, що в першому семестрі профкомом разом з комітетом ЛКСМУ і студрадами проведено значну роботу в гуртожитках. Проведені наради старост з питань санітарного стану, проведено два конкурси на кращу кімнату. Наказом ректора відмічені кращі кімнати гуртожитків.

Але й тут не все гаразд. Слабо працювали в гуртожитках житлово-побутова комісія профкому, профбюро факультетів і студради, в результаті чого наші гуртожитки не втримали вимпелу МК ЛКСМУ.

На закінчення доповідач зазначив, що партійні бюро факультетів недостатньо уваги приділяли керівництву роботою профбюро факультетів.

Після доповіді розгорнулася дискусія. В своїх виступах активісти тт. Нагорняк, Попова, Сторожук, Тимошин та інші відзначили, що в університеті недостатньо організоване навчання профспілкового активу, вказували на те, що профком університету слабо керує факультетськими бюро. Значну увагу виступаючи приділили необхідності налагодження студентського контролю в ідальні.

X профспілкова конференція прийняла розгорнуте рішення, спрямоване на усунення недоліків в роботі профспілкової організації, і обрала новий склад профкому, до якого ввійшли такі товариші: Черніков (голова профкому), Гайдай, Бахмат, Бірюков, Воронюк, Крутова, Коваленко, Кириленко, Миськін, Ніколайчук, Стеценко, Ротар, Потенко.

Водночас з студентською профспілковою конференцією провадилася профспілкова конференція викладачів університету.

Про роботу місцевому університету за звітний період доповів тов. М. О. Лисенко. Він відзначив, що основним недоліком в роботі місцевому була недостатня перевірка виконання рішень.

Мало приділялося уваги справі охорони праці, хоч в цій галузі в університеті неблагополучно. Зовсім не займався МК питаннями роботи ДТСААФ, мало цікавився побутом студентів і викладачів. Погано справи із сплатою членських внесків. Заборгованість по членських внесках становить 13 тис. карбованців. Профбюро факультетів ніяк не борються з таким неприпустимим явищем.

У звітній доповіді т. Лисенко проаналізував роботу факультетських

профспілкових організацій викладачів. Як найкращу він відзначив роботу профбюро геолого-географічного факультету і наукової бібліотеки, де ставилися і вирішувалися важливі питання. Багато уваги приділяло профбюро геолого-географічного факультету учбовій роботі. Погано працювало профбюро біологічного факультету; не займалося питаннями наукової та учбової роботи профбюро фізико-математичного факультету (голова профбюро т. Майстренко вневнений, що ці питання не повинні входити в план роботи профбюро). Недостатньо серйозне ставлення до питань учбової роботи виявили в цьому році (на відміну від минулого) на хімічному факультеті: відповідальним за учбову роботу тут обрано техробітника, який не має навіть середньої освіти.

Після виступу т. Лисенка доповідь його була обговорена.

Делегати конференції розповідали про стан справ у профспілкових організаціях факультетів, різко критикували роботу місцевому і його колишнього голову т. Лисенка. «Робота місцевому зводилася до розповідання квіток», — сказав т. Голово. Він зазначив, що місцевому мало займався побутовими питаннями. Про байдужість з боку місцевому до побуту викладачів, до справи охорони праці говорили у своїх виступах тт. Фельдман, Курлянич, Симоненко. Протягом 8 років вже ставиться питання про налагодження вентиляції і освітлення в науковій бібліотеці, а справа й досі не рухається з місця. Немає вентиляції і води в друкарні, хоч люди працюють тут з розжареним свинцем. Не цікавився місцевому роботою ідальні, де часто розбазарювались на сторону продукти. Не заготовлено овочі, не вирішене питання про паливо. В аудиторіях холодно. Тов. Дейментов ніколи забуває про це (як він, за його власним признанням, забув потурбуватись про те, щоб конференція проходила в теплом приміщенні), а місцевому йому не нагадує.

Тов. Токаренко зауважив, що мало уваги приділяє місцевому питання зв'язку кафедр університету з сільським господарством, з виробництвом. Зокрема, це виразилося у цілковитій відсутності контакту МК з ботсадом. Навіть у звітній доповіді т. Лисенка жодного слова немає про роботу ботсаду, про його зв'язки з сільським господарством. МК й раз-у не обговорював цього питання, члени місцевому ніколи не бувають в ботсаді.

Конференція прийняла розгорнуте рішення, спрямоване на рішуче поліпшення роботи місцевому.

ПІДГОТОВКА ДО ОБМІНУ КОМСОМОЛЬСЬКИХ КВИТКІВ

До обміну комсомольських документів комсомольська організація повинна серйозно готуватися: зняти з обліку тих членів ВЛКСМ, хто вибув з університету, продовжити, де потрібно, стаж, зняти стягнення з тих, хто заслужив того, зібрати фотографії комсомольців для оформлення нових документів та ін.

Більшість факультетів серйозно готується до цієї важливої події в комсомольському житті. Найкраще справи йдуть на хімічному факультеті (секретар комсомольського бюро Начовкіна, сектор обліку Панченко). Факультет вже готовий до обміну комсомольських документів. Непогано ведеться робота і на геолого-географічному та історичному факультетах.

На філологічному ж та біологічному факультетах підготовка до об-

міну комсомольських квитків ведеться несерйозно. Наприклад, на філологічному факультеті до цього часу не всі, хто вибув з університету, зняти з обліку, 60 чоловік не сфотографувалися, списки комсомольців складаються абияк (особливо це стосується п'ятого курсу російського відділу).

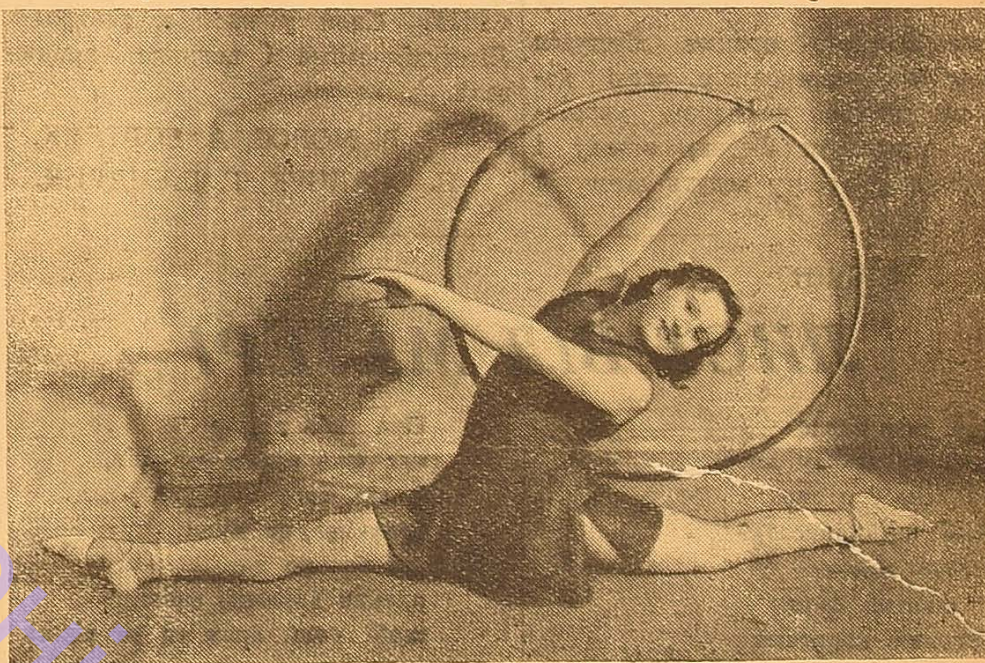
Комітет комсомолу університету повинен допомагати факультетам в їх підготовці до обміну квитків і, разом з тим, вимагати від факультетських комсомольських бюро зробити все необхідне для того, щоб комсомольська організація нашого університету підійшла до обміну комсомольських документів цілком підготовленою.

В. МОШНЯГА, заступник секретаря комітету комсомолу.

КУЛЬТМАСОВУ РОБОТУ — НА ВИЩІЙ РІВЕНЬ

Одним з методів комуністичного виховання в нашій країні є культурно-масова робота, якій в нашому університеті приділяється чимало уваги. Але, незважаючи на те, що цією ділянкою роботи цікавляться

Зараз на всіх факультетах проводяться семінари культмасового активу, на яких розбираються конкретні питання, що відбивають побажання студентів, намічаються міроприємства для ліквідації всіх цих недоліків.

На фото: студентка біологічного факультету А. Кожем'якіна.

і партійне бюро, і комітет комсомолу, і профком, і цілий ряд інших організацій, культмасова робота в університеті знаходиться далеко не на високому рівні. Про це свідчить той факт, що на обласному огляді художньої самодіяльності Одеський державний університет ім. І. І. Мечникова був представлений... 5 номерами, причому індивідуальними. Програма наших концертів майже завжди складається з одних і тих же номерів, на сцені фігурують одні й ті ж люди. Можна навести ще цілий ряд прикладів, але в цьому немає потреби, тому що наведені вже приклади досить красномовно свідчать про загальний стан нашої роботи в цій галузі.

Все це пояснюється тим, що вся наша робота зводиться до систематичної організації концертів, що дуже заважає постійній, кропіткій роботі над підготовкою нового репертуару, а також тим, що учасники гуртків дуже погано відвідують заняття.

Крім того, наша культмасова робота носить дуже вузький, однобокий характер: ми займаємося лише художньою самодіяльністю і організацією культпоходів. Але ж це не єдине і далеко не основна форма роботи. Майже зовсім не використовуються такі форми роботи, як диспути, читачки конференції, екскурсії, зустрічі із знатними людьми міста — передовиками виробництва і т. д.

Так, вже в грудні місяці будуть проведені такі міроприємства, як зустріч з моряками танкера «Туапсе», з письменниками, екскурсії на кінофабрику, на завод радіально-свердлильних верстатів ім. Леніна та інші.

До цього часу мало уваги приділялося роботі з студентами країн народної демократії, їх дуже мало залучали до участі в культмасовій роботі. Початком зрушення в цьому відношенні є інтернаціональний вечір, який буде проведено 10 грудня з участю студентів усіх землячеств.

Але все це — міроприємства загальноуніверситетського масштабу. Ініціатива факультетів протягом всього року обмежувалася організацією 2-3 вечорів відпочинку, які проходили на дуже низькому рівні. Цінними починаннями можна вважати вечір, присвячений пам'яті С. Єсеніна, який буде проведено на геолого-географічному факультеті разом з філологічним факультетом, обговорення романа Граніна «Іскатели» на історичному факультеті. Такі міроприємства необхідно всіляко заохочувати і рекомендувати для проведення на всіх факультетах. Все це може дати відчутні результати, якщо за цю справу серйозно візьметься культмасовий актив факультетів при участі всіх студентів.

СТЕЦЕНКО, культмасовий сектор профкому.

Членські внески треба платити вчасно

Кожному члену профспілки відомо, що щомісячні членські внески, сплачувані членами профспілки, складають фінансову основу, міць наших радянських профспілкових організацій. З року в рік ці гроші йдуть на розширення культурного будівництва, на путівки в санаторії і будинки відпочинку для трудящих, на охорону праці та інші потреби профспілкових організацій трудящих.

Здавалося б, всім цілком зрозуміло, що своєчасна сплата цих внесків є обов'язком члена профспілки. Проте, як це не дивно, є ще в нас випадки несплати членських внесків

професорсько-викладацьким складом університету.

Так, з квітня місяця цього року не сплачують членські внески тт. Богатський, Давтян (хімічний факультет), Мігаль, Некрасов, Першина (історичний факультет), Мойсеев (кафедра політекономії), Петрунь (геолого-географічний факультет); з березня місяця — Демідов (фізико-математичний факультет); з лютого — Березняк (геолого-географічний факультет); з січня — Алексеев-Попов (історичний факультет), Гаврилов (фізико-математичний факультет), а тов. Штерн (кафедра політичної економії)

має найбільшу заборгованість — з вересня місяця 1954 р.

Особливо багато боржників припадає на історичний та фізико-математичний факультети.

Статут профспілок говорить, що той, хто не сплачує членських внесків протягом 3-х місяців, механічно вибуває з членів профспілки.

Місцевий комітет університету просить всіх боржників врахувати це положення і повністю розрахуватися з профспілкою, а надалі бути акуратнішими.

А. Ф. СТЕПАНОВА, скарбник місцевому.

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

ЛІТСТУДІЯ ПОВИННА ПРАЦЮВАТИ

В цьому році в університет влилося велике поповнення першокурсників-філологів, багато з яких пробують свої сили в поезії, в прозі. І нас дуже здивувало, що в такому великому науковому закладі, як Одеський університет, немає літстудії. Адже літстудія — основна форма виховання молодих літературних сил. І кілька років до цього працювала ж вона і в нашому університеті, давала значні результати.

Основну силу в літстудії складають, звичайно, студенти-філологи. Та й кому ж ще? Хто більше філологів зацікавлений в цій справі? Тим більш прикро, що в минулому році саме з вини філологів і розвалилась літстудія. Особливо слід відмітити погане ставлення до справи з боку партбюро факультету і кафедри української літератури.

Партбюро запросило тов. Захарова керувати літстудією і забуло про неї. Не дивно, що справа, пущена на самоплив, розвалилася, в той час як в інших університетах, де налагоджене серйозне керівництво літстудіями, вони плідно працюють.

Вже 10 років працює літстудія Львівського університету, якою керує завідувач кафедри української літератури Лесик; велику і плідну роботу ведуть літстудія

Київського університету та інших вузів України. Студенти виступають з обговоренням своїх творів, видають альманахи, друкуються в періодичній пресі. Багато літстудійців мають свої збірки, є членами і кандидатами в члени СРПУ.

А що ми бачимо в нас? Формально літстудія працювала, але вона не дала ніякої користі її членам через відсутність дисципліни, відсутність допомоги з боку кафедри української літератури, яка має такі значні літературознавчі сили, як т.т. Недзвідський, В'язовський, Левченко та інші. Яку б велику допомогу могли подати вони початківцям.

Говорять, що у нас мало сил для літстудії. А сили є. Треба тільки вміло керувати ними, бо вони розвиваються всліпу.

Ми чекаємо практичних заходів у цьому відношенні з боку партбюро філологічного факультету і кафедри української літератури. Треба, щоб кафедра виділила викладача, який був би зацікавлений у цій справі і зміг би допомогти розвитку молодих сил. Треба тримати тісний зв'язок з обласним літоб'єднанням, з філією СРПУ. Сили у нас є, товариші. Літстудія може і повинна працювати.

В. МОРОЗ, А. БОРТНЯК,
П. ОСАДЧУК, Г. ШЕНДРИК.

Сергій ЕСЕНІН

ЛИСТ ВІД МАТЕРІ

Для чого б ще
Свій витратити хист?
Про що б тепер
Мені ще написати?
Переді мною —
Сумовитий лист.
Тростий, короткий
Надіслала мати.

Вона так пише:
«Зможеш—спом'яни
І приїзди, мій голубе, на свята.
Платок купи мені,
А батькові—штани,
Бо дома в нас
Нема де взяти.

Біда, що ти пішов
поетом в світ,
що ти здружився
з славою лихою.
Вже краще б ти
з юнацьких літ
ходив у полі за сохою.

Я постаріла,
немічна зовсім.
Та коли вдома
був би ти спочатку,
була б невістка в нас,
й на радість всім
я на колінах
пестила б внучатко.

А ти дітей
по світу розгубив
і жінку легко
передав другому,
і без сім'ї, без дружби,
в тлі журби
із головою —
в мороці п'яному.

Коханий сину мій,
Як там тобі?
Ти був так лагідний,
Такий для всіх приємний,
Що говорили всі наперебій:
— Який щасливий
Олександр Есенін!

Про тебе думка
нас вже більш не гріє,
й від того
болячіше на душі,
що батько так
плекав даремно мрію,
щоб гроші брав ти за вірші.

Та скільки б ти не брав,
ти не приллеш батькам,
й тому так гірко
сльози ллються,
бо добре по тобі
відомо нам:
поетам гроші не даються.

Біда, що ти пішов
поетом в світ,
що ти здружився
з славою лихою.
Вже краще б ти
з юнацьких літ
ходив у полі за сохою.

Безкрайї смуток в нас.
Живем, немов в п'їтмі.
Нема навіть коня.
А жив би ти удома,
То все було б,
і при твоїм умі —
пост голови у виконкомі.

Тоді б жилось сміліш
у нашому краю,
і ти б не знав
цю непотрібну втому.
Я жінку прости
змусила б твою,
й служив би втіхою
ти батькові старому.

Я мну листа.
Я поринаю в жах.
Невже без виходу
Мій шлях завітний?
Та все, що думаю,
Я розповім в листах,
Я розповім в листах отвітних.

Переклав В. ЗІНЧЕНКО.

В. КИП'ЯТКОВ

УЛЛУ-ТАУ-ЧАН

Ветер, мрак и мороз,
Скользкий пористый лед,
И в крови почерневшие губы.
По отвесной скале,
Шаг за шагом вперед
Бьют промерзший гранит ледорубы.

Поглядишь на знакомые лица
ребят —
Стали строже и чуть потемнели.
Ведь за каждым из них
Сотни туров стоят
Побежденных вершин и ущелий.

И встречая рассвет
У седых облаков,
Ты увидишь с утесов орлиных
Бесконечный простор голубых
ледников

И сянне двуглавою вершины.

Даже лица как будто бы стали
светлей,
И, как льдинки, глаза голубые...
Так железная воля упрямых людей
Побеждает гранит и стихию.

Я не знаю, когда мой настанет
черед,

Цепко схватит в объятия старость.
Напрошусь я тогда непременно
в поход,
В свой последний решительный
траверс.

И когда вновь увижу в коричневой
мгле,
Как над Ушбой гуляют метели,
Предпочту я разбиться скорей на
скале,
Чем скокаться на мирной
постели.

Фотоетюд В. Кип'яткова

Валентин МОРОЗ.

НАД МОРЕМ

Коли моє серце стискало
Чекання якоїсь біди
І сили уже не ставало,
Тоді я приходив сюди.
Тоді мене море вітало,
Прябром привітно гуло,
Воно мені спокій дало,
Воно мені щастя несло.
Так, спокій і щастя із моря
Вливалися в душу мою
З його неспокойних просторів,
Із хвилі, що стинались в бою.
І вдячний я хвилям бурхливим,
Що серцю моему зрідні,
За те, що я з ними щасливий,
Що радість буває в мені.

Як не вернути цвітіння-життя
Зірваній квітці з весняного саду,
Так не вернути любов після зради,
Так і до серця нема вороття.

А. Бортняк

БЕРІЗКА

Як малим до школи я ще ходив,
Берізоньку біля хати посадив.
І завжди берізку ту поливав,
З нею мрії, ще дитячі, поділяв.
Виріс я, й берізка та вся блищить,
Білогора, срібнолиста височить.
І тепер, як зійдемось разом ми,
Згадуємо, як були ми ще дітьми.

ВІТЕР-ІЗ РІДНОГО КРАЮ

Злегка подув вітерець
І холодком повіває,
Серце ж шепоче мені—
Вітер із рідного краю.
І в холодку я почув
Хвнялі гарячі, знайомі,
Що допливають сюди
З рідного краю, із дому.

МІЦКЕВИЧ В ОДЕСІ

(До 100-річчя з дня смерті)

Визначну роль в житті і творчості А. Міцкевича, великого польського народного поета, відіграло його перебування в Росії, в тому числі й в Одесі.

Міцкевич приїхав до Одеси як вигнанник в 1825 р. Разом з ним до Одеси були вислані Єжовський та Малевський.

Міцкевич мав працювати викладачем в Рішельєвському лицей. Міністр народної освіти писав почитателю ліцею, що Міцкевич може викладати словесність, стародавні мови та естетику німецькою, французькою, латинською та російською мовами. Але роботи для поета не знайшлося, і він мусив перебувати в такому стані непевності до переїзду в Москву.

Адам Міцкевич та Єжовський жили у внутрішній частині лицейського будинку. Міцкевич бував у будинку Залеських, який був в той час польським літературним клубом в Одесі. Але аристократія ідейно була йому

чужа. Значно ближче до поета стояли гуртки різночинців—шляхтичів, з якими його ріднили соціальне походження, виховання, національні, політичні та культурні інтереси. Одеський поет В. І. Туманський, близький до багатьох декабристів (в тому числі, до Кюхельбекера) міг зв'язати А. Міцкевича з гуртками одеської російської інтелігенції, серед якої були живі ще спогади про Пушкіна.

З Одеси Міцкевич їздив до Криму; результатом цієї поїздки було написання «Кримських сонетів».

За великим поетом було встановлено таємний нагляд, слідували за ним спеціальні агенти.

Перебував А. Міцкевич в Одесі з лютого по листопад 1825 р. В кінці 1825 р. йому та Єжовському дали змогу вибрати собі роботу в середній Росії. Адам Міцкевич вибрав місцем свого перебування Москву і переїхав туди.

ЗАГОРОДНЮК, студентка ІV курсу філологічного факультету.

В. о. редактора М. ПАВЛЮК.

ДО УВАГИ СТУДЕНТІВ І ВИКЛАДАЧІВ!

ПРИЙМАЄТЬСЯ
ПЕРЕДПЛАТА
НА ГАЗЕТУ

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

НА 1956 РІК

Передплатна ціна на рік—8 крб.

Передплату приймають: від студентів—уповноважені на курсах, від викладачів—секретарі деканатів.

Переклав В. ЗІНЧЕНКО.